

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS A VENCSELLŐI TEPLOMBAN

A vencsellői plébániatemplom elé hatalmas méretű adventi koszorú került elhelyezésre, hogy mindazoknak, akik elhaladnak a templom előtt, legyen külső jele az adventi időnek, a belépőket pedig figyelmeztesse a reményre és a várakozásra. A szentmise elején megáldásra került mind a templom előtti, mind a templomban elhelyezett adventi koszorú. Az első gyertyát a ministránsok adventi gondolatok felolvasása közepette gyújtották meg.

Ferenczi Richárd
plébános

Az ünnepségen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

ELKEZDŐDÖTT AZ ADVENTI IDŐ

„Advent idején az Egyház közössége fölkészül az emberré válás nagy titkának ünneplésére, és arra kap meghívást, hogy újra felfedezze és elmélyítse Istennel való személyes kapcsolatát. A latin „adventus” szó Krisztus eljövételére vonatkozik, és azt állítja előtérbe, hogy Isten leszállt az emberiséghez, erre pedig mindenkinek nyitottan és várakozással kell válaszolnia, Őt keresve és befogadva. És ahogyan Isten önállóan és szabadon nyilatkoztatja ki és ajándékozza

oda magát, mert Őt erre egyedül a szeretet készíti, ugyanígy az embernek is megvan a szabadsága, hogy a maga részéről beleegyezését adja-, még ha ez Istent megilleti is: Isten szeretetből fakadó válasza vár. Ezekben a napokban a liturgikus szövegek Szűz Máriát mutatják be az ilyen válasz tökéletes példaképeként. Mária állandóan Istenre hallgat, és mindig kész arra, hogy megtegye Isten akaratát. Ő a hívő ember példaképe, aki egész életében Isten keresi.” „Advent első vasárnapjával új egyházi év kezdődik: Isten népe újra útra kel, hogy a történelemben élje meg Krisztus titkát. Krisztus ugyanaz tegnap, és ma, és mindörökké; a történelmet ezzel szemben változásban érzékeljük, és állandó evangelizálásra szorul; belülről kell megújítani: és az egyetlen igazi újdonság benne Krisztus. Ő a történelem tökéletes beteljesedése, az embernek és a világnak ragyogó jövője. A halálból föltámadt Jézus az Úr, akinek Isten lába alá vetette minden ellenségét, még a halált is. Advent a legalkalmasabb idő arra, hogy a szívünkben várakozást ébresszünk az iránt, „aki van, aki volt, és aki eljövendő.” Isten Fia már két ezer évvel ezelőtt eljött Betlehembe, de az ember lelkébe és a közösségbe is eljön minden pillanatban, ha készségesen befogadják; az idők végén pedig újra el fog jönni, hogy „ítéljen élőket és holtakat.” A hívő ember ezért mindig éber, és az a remény lelkesíti, hogy találkozik az Úrral, amint a zsoltár mondja: „Bened bízom Uram, lelkem bízik az Ő szavában, várja lelkem az Urat, jobban, mint az ór a hajnalt.”

XVI. Benedek

VENI SANCTE SZENTMISE

Az esztendő kilencedik hónapja a gyermekek és fiatalok számára nem feltétlenül a kedvencek közé tartozik. Szeptemberben ugyanis véget ér a felhőtlen nyári vakáció, az előző tanév fáradalma utáni jól megérdemelt pihenés. Megkezdődik számukra az a munka, mely által új ismeretekhez jutnak, szélesedik világképük - a tanulás. A tanulás nem felkészülés az életre, a tanulás maga az élet. Amikor elindulunk az úton, mindig van egy többé-kevésbé határozott célunk, amit általában el akarunk érni. Megtanulni egy dolgot azt jelenti, hogy kapcsolatba lépünk egy olyan világgal, amiről a leghalványabb fogalmunk sincs. A tanúláshoz alázatosnak kell lenni.

2014. szeptember 14-én vasárnap mindehhez kértük a Szentlélek Isten megvilágosító kegyelmét és segítségét az új tanévben is, a diákokra és a pedagógusokra. Egyházközségeink Plébánosa biztató szavakkal fordult hozzájuk, majd az oltár elé helyezett tanszereket és magukat a diákokat is áldásban részesítette. Ezt követően kérte, hogy a Veni Sancte Szentmisén jelenlévő pedagógusok is menjenek ki az oltár elé, hogy ehelyütt őket is áldásban részesítse, majd egy szentképpel kívánt mindannyiuknak Isten áldásában gazdag munkát az idej tanévre.

*„Kérünk téged, Úristen,
előzd meg kegyelmeddel
a mi cselekedeteinket
és kísérd a te segítségeddel,
hogy minden imádságunk és munkánk
tőled vegye mindenkör kezdetét
és általad végződjék.
A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.”*

A Gávai Egyházközségben bemutatott Veni Sancte Szentmise képei megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

CSALÁDI NAP GÁVÁN

Még javában folyt a gávai Munkás Szent József templom felújítása, amikor is az egyes közösségi munkák során elhangzott, hogy *"ha egyszer mindennel végzünk, akkor rendezünk egy közös főzést"*. A jó Isten kegyelméből a templomfelújítás megtörtént, sőt azóta már egy másik pályázati programnak is a végére értünk, de a közös főzés, együttlét váratott magára. Egészen 2014. augusztus 23-ig. Ekkorra hirdette ki Ferenczi Richárd Plébános Atya, hogy az egyházközség apraja- nagyját egy családi délutánra várjuk a templomkertbe. A megelőző napokban már a szervezők igyekeztek mindenkit megszólítani, hogy szeretettel várjuk egy jóízű babgulyásra és közös, kötetlen beszélgetésre. A fenti napon, délután két órától vártuk az egyházközség tagjait. Legnagyobb örömünkre folyamatosan érkeztek a hívek, közben már főtt a finom leves és az egyházközség képviselő testületének tagjai szíverősítővel és üdítővel kínáltak mindenkit.

Jóleső érzés volt együtt látni az egyházközség megjelent tagjait, kicsiket és nagyokat, fiatalokat és időseket egyaránt. A gyerekek hamar birtokba vették a templomkertet: fociztak, tollasoztak, fogócskáztak, társasjátékoztak. Az idősebbek régi egyházközségi fotók

böngészésével nosztalgizáltak az elmúlt időkről, vagy csak egy jót beszélgettek egymással. Természetesen nem utolsó sorban említve, külön öröm volt a jelenlévők számára, hogy Plébános Atya is köztünk volt, üdvözölt mindenkit és bekapcsolódott a beszélgetésekbe. Az idő gyorsan telt, a finom éték is elkészült, melynek elfogyasztása előtt Richárd Atya mondott pohárköszöntőt, melyben a szervezőknek megköszönte, hogy létrehozták a napot, a jelenlévőknek, hogy eljöttek, közösségben akartak lenni, majd mindenki egészségéért ülték a poharak, ezt követően pedig az étkezési imával láttunk hozzá a leves elfogyasztásához. A szakácsokkal mindenki meg volt elégedve: finomat főztek! Az étkezés befejeztével is tovább folyt a jó hangulatú beszélgetés. A családi nap végén a mintegy 80 fő teli gyomorral, - de ami fontosabb - a közös együttlét derűjével és hála telt szívvel távozott. Ismét öröm járta át a délután szervezőinek szívét: a megszervezett eseményen a résztvevő hívek együtt voltak, egymásra szánták idejüket, mely által - bízunk benne - tovább erősödött egyházi közösség tudat.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

BÚCSÚÜNNEP A PLÉBÁNIATEMPLOMBAN

Augusztus 17-én, vasárnap Nagyboldogasszonyt, a plébániatemplom búcsúünnepét ülte az Egyházközség. Az ünnepi szentmisét Sárközi Balázs atya, nyíradonyi plébános mutatta be, aki szentbeszédében Máriát, a mi égi Édesanyánkat állította elénk példaképül, akit a keresztény életben követnünk kell. A templomot megtöltötték az egyházközségek tagjai, rokonok, vendégek, hazalátogatók, s egy szívvel szólt az imádság és az ének.

Ferenczi Richárd plébános

NAGYBOLDOGASSZONY

Nagyboldogasszony vagy Mária mennybevétele (*latinul Assumptio Beatae Mariae Virginis*) a katolikus egyház egyik legnagyobb Mária-ünnep, melyet augusztus 15-én tartanak; egyúttal Magyarország védőszentjének napja. Mária mennybevételenek dogmája szerint Jézus anyja a földi létből testben és lélekben egyenesen a mennyei boldogságba jutott. A Nagyboldogasszony elnevezés magyar sajátosság: Szűz Mária Boldogasszony elnevezéséből ered, Horpácsi Illés nyelvész szerint „Nagyboldogasszony ünnepének titkában teljesedett ki az Istenanya nagysága: az ég és föld mennybe fölvetett királynője lett.” Számos országban munkaszüneti nap, 1945 előtt Magyarországon is.

Teológiája A katolikusok úgy tartják, hogy Szűz Mária, mint az asszonyi nem legkiválóbbikán sem a halálnak keserősége sem a testén romlás nem fogott. Szent Alfonz úgy tartja: „három dolog teszi keserűvé a halált: ragaszkodás a földiekhez, a lelkiismeret mardosása a bűnök miatt és az üdvözülés bizonytalansága. Mária halála mentes volt ezektől a keserőségektől, számára épp három ellentétes tudat tette könnyűvé a halált.(...) Neki az isteni szeretet adta az életet és ugyanaz adta a halált.”

Az ünnep kialakulása Az ünnepet Jeruzsálemben már az 5. században megülték. Legrégebbi, latin elnevezése dormitio (elalvás) vagy pausatio (elpihenés), vagyis Mária elszenderülésének (halálának) napja. A 6. században már egész Keleten elterjedt, a 7. században pedig Róma is

átvette, ahol a 8. századtól Assumptio beatae Mariae (a boldogságos Szűz mennybevétele) néven tartották számon.

Népszokások Ezen az ünnepen tarthatjuk Magyarország Patrónájának a napját is, a Mária-kegyhelyekre való zarándoklattal, körmenetekkel és az országszerte rendezett búcsúkkal. Különösen a Nagyboldogasszonynak szentelt templomok plébániái készülnek erre a napra nagyobb ünnepléssel.

Az ünnepen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

JÁRMŰVEK MEGÁLDÁSA

Július 26-án, szombaton az esti szentmise után a Nagyboldogasszony Plébániatemplom előtt járművek megáldására került sor. Autókon és kerékpárokön közlekedőkre kértük Szent Kristófnak, az utazók védőszentjének közbenjárására a mindenható Isten áldását, hogy épségben és biztonságban ériék el földi céljukat.

Ferenczi Richárd plébános

SZENT KRISTÓFRÓL

Kristóf azon szentek sorába tartozik, akiknek a létezését történetileg nem lehet egyértelműen igazolni, mégis oly nagy tiszteletnek örvend, hogy e téren igen sok történetileg bizonyíthatóan létezett szentnek fölötte áll. A hagyomány szerint Kristóf a 3. század derekán Szamóban (Lükia) adta életét Krisztusért. Az útonjárók patrónusáról, akinek képét ma is sok autós és motoros magával hordja, a Legenda Aurea szerzője rajzolta a legszínesebb képet: Az óriás Kristótot a vágy fűtötte, hogy szolgálatait a leghatalmasabb úrnak ajánlja fel. Először egy király szolgálatába állt, de mert ez félt az ördögtől, ott hagyta, és az ördög szolgálatába szegődött. Csakhogy az ördög is félt a kereszt jelétől -- így jutott el Kristóf végül Krisztushoz. Amikor Krisztust kereste, egy remete azt a tanácsot adta neki, hogy ha Krisztussal akar találkozni, keresztelkedjék meg és legyen a felebarátai szolgálatára. Kristóf megfogadta a tanácsot. Volt ott egy hatalmas folyó, melyen a zarándokok mindig csak nagy félelemmel tudtak átkelni. A remete azt ajánlotta Kristófnak, hogy hatalmas erejét itt állítsa az emberek szolgálatába, azaz ha a folyóhoz érkezik valaki és fél a víz sodrától, segítsen az átkelésben. Kristóf megfogadta a tanácsot. Készített magának egy kunyhót a folyó partján, abban élt, s egy nagy botra támaszkodva sorra átvitte a folyón az utasokat. Egy éjjel úgy hallotta, mintha a nevén szólították volna. Egy szegényes külsejű gyermek állt kunyhója előtt, és a segítségét kérte. Kristóf szívesen teljesítette kérését, már csak azért is, mert a kicsi könnyű tehernek ígérkezett hatalmas vállalai számára. Amint azonban a folyó közepe felé tartott, a teher mind nehezebb lett, mintha ólmot cipelt volna. Csaknem a víz alá merült a súlya alatt, s minden erejét össze kellett szednie, hogy átérjen a túlsó partra. Ott azután a kisfiú elmagyarázta Kristófnak a keresztség misztériumát, és azt mondta: *"Ami a válladat nyomta, több volt, mint az egész világ. A Teremtő volt az, akit áthoztál, én ugyanis az a Krisztus vagyok, aki a leghatalmasabb és akinek szolgálni akartál"*. És az isteni Gyermekek jutalmul megajándékozta őt a vértanúság koszorújával. Mert Kristóf ezután fáradhatatlanul térítette az embereket Szamóban. Jó szolgálatot tett neki a botja, amely a földbe szúrva menten kizöldült. Nemcsak azok a katonák tértek meg szavára és csodáira, akiket az elfogatására küldtek, hanem az a két szolgálólány is bátran vállalta a vértanúhalált, akiknek a börtönben el kellett volna őt csábítani. Miután Kristófnak sem a máglya tüze, sem az izzó sisak nem ártott, kirendeltek négyszáz katonát, hogy nyilakkal célba vegyék, de a nyilak egy kivételével megálltak a levegőben. Az az egy a bíró szemébe repült. Végül lefejezték Kristótot, de még a vérében is erő volt: meggyógyult tőle a bíró szeme.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

EGYHÁZKÖZSÉGEINKBŐL CSÍKSOMLYÓRA

2014. június 6. és 9. között tartották meg a hagyományos pünkösdi búcsút Csíksomlyón. Az ünnepi szentmise szónoka Ft. Oláh Dénes Maros-Küküllő kerületi főesperes volt. Egyházmegyénkből is többen vettek részt a zarándoklaton, de egyházközségeink hívei is jelen voltak az ünnepen, hogy imádságaik által kérjék a csíksomlyói Szűz Anya pártfogását. Csíksomlyó ma is eleven üzenet, kisugárzása ma is erős, ma is időszerű. Ma is azt kérik az oda

zarándoklók a Székelyek Nagyasszonyától, hogy tekintsen le kegyesen gyermekeire, áldja meg őket! A csíksomlyói búcsú a székelyek 1567-ben kezdődő, katolikus hitük megvédéséért hálát adó fogadalmi zarándoklata, amely 1990-től kezdődően mára már az összmagyarság legjelentősebb keresztény eseményévé vált. A magyar katolikus és keresztény hívők által minden év pünkösdjén, több százezer résztvevő jelenlétében megtartott búcsú az erdélyi Csíksomlyó kegytemplomában és a közeli Kissomlyó-hegy és a Nagysomlyó-hegy közötti nyeregben.

A ferences rend obszerváns ága által alapított Mária kegyhely templomában van elhelyezve a híres kegyszobor, a sugárkoszorúval övezett Mária, aki a földgömbön és a holdsarlón áll, feje körül tizenkét csillagból álló glória. A holdsarlón egy emberarc van. Jobb kezében királynői jogart, baljában a gyermek Jézust tartja, mindkét szoboralak fejét korona díszíti. A 227 cm-es, aranyozott, festett hársfa szobor eredetileg egy szárnyasoltár központi alakja lehetett. A kegyszobor keletkezésének időpontja a 16. század eleje. Az 1990-es évekre a kegytemplom és a körülötte lévő térség nem tudta már befogadni a több százezerre duzzadt búcsúsok tömegét. Ezért 1993-ban oltáremelvényt építettek a hegy nyergében és azóta oda irányítják a keresztaljakat (kereszt alatt vonuló, templomuk zászlója és a településük nevét jelző felirat mögé felsorakozó zarándok csoportokat) és a világ különböző részeiből érkező hívők csoportjait. Az ünnepi szentmise a szabadtéren zajlik. Az 1990-ben újraélesztették a körmenet hagyományos rendjét, és ezt még két évig, 1992-ig tartották is, úgy, hogy a keresztaljak hagyományos sorrendjét is tudatták a zarándokokkal. 1993-tól kezdődően azonban ez egyre nagyobb zarándoktömeget már nem lehet a hagyományos módon szervezni, ezért Pünkösd szombatján a délutáni katolikus misét szabad téren, a kegytemplomtól 700 méterre lévő Kissomlyó-hegy és a Nagysomlyó-hegy közötti nyeregben tartják meg. Ezt először egy ideiglenes emelvényen kialakított oltárnál tartották, majd P. Bartók Albert csíksomlyói ferences házfőnök elképzelései szerint, Makovecz Imre Kossuth-díjas budapesti építész útmutatásai alapján, Bogos Ernő csíkszeredai műépítész tervezésében 1996-ra elkészült a Hármashalom-oltár. Török Dénes csíksomlyói mester vezette az építkezést, a szintén somlyói Gergely Mátyás végezte a kovácsoltvas munkát, a kőműves munkát pedig sepsibükszádi mesterek valósították meg. A búcsú helyszínének tere újrarendeződött, kiszélesítették az utakat és a búcsú irányítói ismét a ferencesek lettek. A menetet 1990-től kezdődően, 40 év kényszerű távolmaradás után, szokásosan a csángók zárják, a "fehér keresztalja", amely a csángók hagyományos népviseletéről kapta nevét. Amikor a menet a Kissomlyó-hegyen álló Salvator-kápolnához ér, eléneklik az „Egészen szép vagy Mária” című éneket, és így folytatódik tovább a körmenet.

A zarándoklaton készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

ÚRNAPJA

Úrnapja (*latinul Festum Eucharistiae, Solemnitas Corpus Domini*): az Eucharisztia ünnepe a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön. A 13. század elején az albigensek és a valdiak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Eucharisziában. Ugyanebben az időben, 1209-ben Lüttichi Szent Julianna látomásokban kapott felszólítást az Eucharisztia külön ünneppel való ünnepelésére. Julianna 1229-ben beszélt gyóntatójának látomásairól, tanácsot kért teológusoktól, többek között Jacobus

Pantelonistól, a későbbi IV. Orbán pápától. Az Úrnapját 17 évig csak Lüttichben ülték meg. Első officiumát Julianna ösztönzésére Johannes ágostonos kanonok írta prózában. 1246-ban Róbert lüttichi püspök az egész egyházmegye számára kötelezővé tette az ünnepet. Halála után az ünnep elenyészett, csak a Szent Márton kanonokok tartották meg. Hugo a S. Caro OP bíboros, pápai legátus tudomást szerezve az ünnepről, egész legátusi területén elrendelte, de nem lett maradandó hatása. 1258: Julianna halálakor ismét csak a Szent Márton kanonokok ülték meg. 1261-ben amikor J. Pantaleonis pápa lett, egy Éva nevű reklúza sürgette Henrik lüttichi püspököt, hogy kérje a pápától az ünnep általános elrendelését. Ezért 1264-ben IV. Orbán a bolsenai mise hatására adta ki a Transiturus bullát, melyben általánossá tette Úrnapja ünnepét. Céljaként az Eucharisztia melletti ünnepélyes hitvallást jelölte meg. Az ünnep officiumát az épp Orvietóban tartózkodó Aquinói Szent Tamással íratta meg, aki munkájában fölhasználta a cisztereknél már használatos himnuszokat is. Marescotti Szent Jácinta (1585–1640) úrnapja nyolcadában nyilvános szentségimádást kezdeményezett.

IV. Orbán halála után az ünnep ismét háttérbe szorult, csak Germánia néhány egyházmegyéjében és Magyarországon (1271) fogadták be. V. Kelemen a vienne-i zsinaton 1311–12-ben ismét felhívta a figyelmet az úrnapjára, s ettől kezdve az ünnep gyorsan elterjedt az egész Egyházban, s évszázadokon át az egyházi év legnagyobb ünnepei közé tartozott.

Az úrnap körmenet az Eucharisztia iránti tisztelet nyilvános kifejezése. 1274/79: Kölnben vezették be, s a 14. században sok német városban elterjedt. Célja kettős volt: hitvallás az eretnekekkel szemben; ill. Krisztus felmutatása a világnak és a világ hódolatának kifejezése Krisztusnak. Az úrnap körmenet útvonalán 4 oltárt állítottak a 4 égtáj felé, ott felolvastak egy-egy, az Eucharisztia alapításáról szóló szentírási részt, majd szentségi áldást adtak. Az úrnap körmenet egyben oltalomkérés is volt a természeti csapások, ill. háborúk ellen. Az Egyházjog szerint ott kell úrnap körmenetet tartani, ahol ez a megyéspüspök megítélése szerint lehetséges; részletesebb szabályok kiadása is a megyéspüspök feladata (944. k.).

A néphagyományban Úrnapja a legünnepelesebb hitvallás, az Egyházhoz

tartozás kifejezésének alkalma. A középkori és az újkor eleji magyar úrnapi körmenetek tömegméreteiről és ünnepélyességéről sok leírás maradt, különösen jól ismertek a budavári körmenetek, melyeken kir-ok (Zsigmond, II. Ulászló, II. Lajos) is részt vettek. Az újkorban a Habsburg-uralkodók és a bécsi udvar számára is fontos volt Úrnapija méltó megünneplése. Az körmenetben a pap baldachin alatt viszi az Oltáriszentséget, előtte fehér ruhás kislányok vagy a Mária-lányok kosárból virágszirmokat szórnak. Az körmenet útvonalába eső szabadtéri oltárok legtöbbször zöld ágakból készített lombsátrak voltak, amelyekbe képeket, szobrokat állítottak. A sátrakat ritkábban vallásos társulatok, gyakrabban egyes családok, nemzetségek készítették. Falvakban az úrnapi sátrakat az oltárak fölé készítették a falu különböző pontjain, később csak a templom körül. A sátrához és a Szentség elé szórt zöldgally, virág és fű összehordása fiatal legények és leányok kötelessége volt, az oltár fölállítására és szentképekkel való földísztése azé a gazdáé, akinek házáat a plébános kijelölte. A énekeket zenekar kísérte. Az úrnapi körmenet után mindenki igyekezett hazavinni a lombsátrak zöld ágaiból, sokan a saját virágukat vitték haza, amelyet a körmenet előtt koszorú vagy csokor formájában a sátorra akasztottak, ill. a sátorba tettek. A faágakat a kertben a vetemények közé szúrták, Andrásfaván az úrnapi koszorút az istállóba a gerendára akasztották, a földékiak az úrnapi sátorból hozott füvet a háztető alá vagy a gerendára tették a ház oltalmára. Csíkszentimrén, Csíkcekefalván, Kászonfeltizen az úrnapi oltárról egy-egy ágat vittek haza és minden levelére egy Miatyánkot mondtak, Csíkkozmason a zöldágakat az ágy fölé tűzték, s leveleire az egy-egy Üdvözlégyet imádkoztak.

A mi Urunk Szent testének és Vérének ünnepét egyházközségeinkben is kellő szeretettel, imádattal és hódolattal ünnepelték meg a hívek. Sokan már kora reggel segédkeztek az úrnapi sátrak feldíszítésében, melyek ebben az évben is szemetgyönyörködtető látványt nyújtottak. Valamennyi méltó hajléka volt az úrnapi körmenetben "betérő" legméltóságosabb Oltáriszentségnek.

Az úrnapi körmeneten készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

CSALÁDOK KÓRUSA A PLÉBÁNIATEMPLOMBAN

Május 18-án, húsvét 5. vasárnapján a vencsellői plébániatemplomban a délelőtt 11 órai szentmisén Debrecenből érkezett a családokból álló kórus és zenekar. Énekükkel és zenéjükkel emelték a lelkünket. Hittel és hitből szólt mindkettő. Felemelő, lelki élménnyel gazdagodhattunk..... Köszönjük a Dalárda (vagy ahogyan a művésznévük hangzik: "A Földön fészkelő Vándormadarak kórusa") minden egyes tagjának, hogy időt, energiát, áldozatot szántak arra, hogy eljöttek és megajándékoztak bennünket egy lelki élménnyel, miközben Isten dicsőségére énekeltek. Az Úr áldja meg őket! A szentmise végén a plébános köszöntötte Édesapját, aki e napon töltötte be 60. életévét. A szentmise után ebéd várta a Dalárda tagjait.

Ferenczi Richárd plébános

A Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN](#) valamint a videófelvétel a [VIDÉOGALÉRIÁBAN!](#)

ANYÁK NAPJA EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

Az anyák napja világszerte megünneplelt nap, amelyen az anyaságról emlékezünk meg. A különböző országokban más és más napokon ünneplik, Magyarországon május első vasárnapján. Az anyák megünneplésének története az ókori Görögországba nyúlik vissza. Akkoriban tavaszi ünnepségeket tartottak Rheának az istenek anyjának, és vele együtt az édesanyák tiszteletére. A történelem során később is voltak olyan ünnepek, amikor az anyákat

is felköszöntötték. Magyarországon 1925-ben a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet, a májusi Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva. 1928-ban már miniszteri rendelet sorolta a hivatalos iskolai ünnepélyek közé az Anyák napját. Magyarországra az ünnep ötletét Petri Pálné, egy államtitkár felesége hozta Amerikából és a legelső Anyák Napi ünnepséget 1925. március 8-án a MÁV gépgyár foglalkoztatójában munkásgyerekeknek tartották. A gondolatot a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt vezetői karolták fel és megtették az előkészületeket az Anyák napja országos bevezetésére. A szervezet lapjában így írtak a napról: „Felkérjük a mélyen tisztelt Tanárelnököket, hogy május első vasárnapján tartandó «Anyák napját», ezt a gyönyörű ünnepet, szeretettel alakítsák ki növendékeik lelkében, amelynek pedagógiai, jellemképző ereje messze túlhaladja egy-egy család körét és a nemzetnevelés erkölcsnemesítő munkájába kapcsolódik.”

A vencsellői Nagybaldogasszony Plébániatemplomban is versekkel köszöntötték az általános iskolás gyermekek az édesanyákat, nagymamákat.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

A DEBRECENI HELYŐRSÉGI ZENEKAR KONCERTJE A GÁVAI TEMPLOMBAN

2014. április 27-én vasárnap, szép számban telt meg hívekkel, érdeklődőkkel a gávai Munkás Szent József templom. Ezen a napon látogatott el hozzánk és adott lélekemelő koncertet a debreceni MH. 5. Bocskai István Lövészdandár, Debreceni Helyőrségi Zenekara. Ez alkalom létrehozása köszönhető volt Petró Attilának, a Nyír- Márvány Kft. igazgatójának, Gávavanecsellő Díszpolgárának. Az eseményt közös egyeztetések előzték meg, melyben meghatározásra került mindenki feladata. A koncert napján már kora délután megérkezett a mintegy 30 fős zenekar. Örömmel szolgált, hogy az egyházközség tagjain kívül, más egyházközségekből is érkeztek érdeklődő vendégek. A vendégek között köszönthettük Polyák András alezredes urat, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár megbízott törzsfőnökét, Ragány Róbert őrnagy urat valamint Szentesi Csaba őrnagy urat, görög katolikus táborigazgató lelkész. 16 órától vette kezdetét az előadás, melyben elsőként Ferenczi Richárd atya szólt a jelenlévőkhöz, örömmel köszöntött mindenkit és kellemes kapcsolódást kívánt. A folytatásban több komoly zenei darab csendült fel többek között Bachtól, Beethoventől de a jelenlévők halhatták a Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország című zenei művet, mely a Vincze Zsigmond (zene) és Kulinyi Ernő (szöveg) által írt Hamburgi menyasszony című operett egyik dalbetétje.

Az egyes zeneművek között köszöntőt mondott Polyák András alezredes úr, gondolatait megosztotta Szentesi Csaba őrnagy, táborigazgató lelkész, katonatörténeteket olvasott fel egyházközségünk plébánosa. A bő egy órás előadás végeztével a hallgatóság zenei élménnyel gazdagon indulhatott haza, otthonába.

A Helyőrségi Zenekar tagjai és a meghívott vendégek a kápolna épületében fogadáson vettek részt, ahol kötetlen beszélgetésre, ismerkedésre nyílt lehetőség. A megterített fehér asztal gazdagságához egyházközségünk tagjainak finom sütemény felajánlása is hozzájárult. A gávai Munkás Szent József templomban még efféle zenei program nem valósult meg. Köszönet érte Petró Attilának, aki a Munkás Szent József templomot választotta e délután megrendezéséhez. A zene minden népnek, minden kultúrának a szíve, mert az a szívből jön. Szívből jött e napon is és remélhetőleg a szívekbe is talált. Bízunk abban, hogy mindenki számára így igazi élménnyé vált.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

KERESZTÚTJÁRÁS EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

A nagybőjti szent negyven nap ájtatossága a Keresztút. Elmélkedő imádság, mellyel a hívők földézik Jézus keresztútjának történéseit. Végzéséhez hozzátartozik a mozgás, azaz végig kell járni a stációkat, mert ez segíti az átélést és azonosulást a szenvedő Jézussal. A megfelelő fölkészültséggel végzett keresztút teljes búcsúval jár. A közösen végzett keresztúti ájtatosságot vezetheti pap, de laikus is. VI. Pál pápa óta Rómában, a Colosseumban a nagypéntek esti keresztutat a pápa vezeti. A keresztúti ájtatosság sajátos napja a

péntek (bármely más napon is végezhető, főként magánáhítatból). Nagyböjt péntekjein az egyház közösségben végzi, különleges jelentőségű a nagypénteken délelőtt 9 vagy délután 3 órakor végzett keresztút. A keresztút járás fontos az Egyház életében: a liturgikus cselekmények (szentmise, zsoltos, szentségek) után és a rózsafüzér mellett a leghatékonyabb imádságos gyakorlat. Célja, hogy a keresztút gyümölcsei az imádkozó lelkében is megteremjenek.

A keresztúton nem egy halott emléke előtt tiszteleg a lélek. Jézus szenvedésének és halálának szemlélésében a mindig élő Isten Fia és az Ő elevenítő Lelkének természetfölötti hatásai, kegyelmei adatnak a megfelelő módon közeledő léleknek. Ezek termik azokat a gyümölcsöket, melyek minden keresztény számára szükségesek a saját életének keresztútján. Ugyanis Krisztus követése a keresztúton nem külső utánzása valaminek, hanem tanítvánnyá, hasonlónak formáló benső tevékenység (vö. Fil 2,58). A szenvedés szemlélésében a lélek megkapja a kegyelmet (ki-ki a hite, ill. hitbéli fölkészültsége szerint), hogy megismerje, megszeresse és gyakorolja azokat az erényeket és tökéletességeket, melyeket Jézus a keresztútján mutat számára.

A Gávai Egyházközségben 2014. április 11-én tartották a húsvét előtti keresztút járását. Idén is a templom kiürült "lámpás keresztutat" szerették volna a hívek elvégezni, azonban az erős szél miatt, a templomban került megtartásra. A Vencsellői Egyházközségben pedig 2014. április 12-én tartották meg a "községi keresztutat".

Az ájtatosságokon készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

IDŐSEK MISÉJE

Április 10-én délelőtt az idősek és házi gondozásban részesülő beteg testvéreink voltak jelen egy közös szentmisén. Előtte a szentgyónásukat elvégezték, hogy a szentmisén

szentáldozáshoz járulva készüljenek húsvét ünnepére. Köszönjük a házi gondozók áldozatos munkáját és fáradozását, hogy segítségére voltak az időseknek a lelki feltöltődéshez való eljutáshoz.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

ELKEZDŐDÖTT A NAGYBÖJT

2014. március 5-én volt Hamvazószerda, a Nagyböjt időszakának kezdete. Az e naphoz kapcsolódó liturgikus cselekmény a hamvazás szertartása. A 4. századtól a nyilvános bűnbánatot tartó és nagycsütörtökön feloldozást nyerő bűnbánók a nagyböjt első napján mezitláb, zsákszerű vezeklő ruhában, a templom kapujában várták a püspököt, aki a templomba vezette őket. Elmondták a bűnbánati zsoltárokat, majd a püspök fejükre tette a kezét. Megszórta őket hamuval, feladta nekik a ciliciumot, kirótt a penitenciát és meghintve őket szenteltvízzel és miként az Úr a paradicsomból Ádámot, kiutasította őket a templomból (ádámkapu). A nagyböjtben többé a templomba nem mehettek, csak az ajtóban állottak és a betérő hívek imádságát kérték. Eleinte a hamuval való megszórás csak nyilvános bűnbánók szertartása volt. A hívek közül azonban sokan csupán alázatosságból szintén meghintették magukat hamuval. A 10. századtól külön megáldották a hamut, melyet az előző év virágvasárnapi barkáiból állítottak elő. A nyilvános vezeklés megszűntével, a 14. században a hamvazás szertartása mint a nagyböjt kezdete általánossá lett. A hamvazás személy szerint szól a hívőnek. A pap helyi szokás szerint keresztet rajzol a hívő homlokára a hamuval, vagy a fejére hinti a hamut, a következő szavak kíséretében: „Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel” vagy: „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak”. Egyházközségeinkben 2014. március 9-én vasárnap került sor a szertartásra.

A gávai- és a vencesellői egyházközségek szertartásain készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

JÓTÉKONYSÁGI FARSANGI BÁL

A farsang a vízkeresztől (január 6.) hamvazószerdáig, a nagyböjt kezdetéig tartó időszak elnevezése, amelyet hagyományosan a vidám lakomák, bálók, mulatságok, népünnepélyek jellemeznek. A farsang jellegzetessége, hogy a keresztény liturgikus naptárban nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, alapvetően a gazdag néphagyományokra épül. A farsang csúcspontja a karnevál, hagyományos magyar nevén „a farsang farka”. Ez a farsangvasárnaptól húshagyó keddig tartó utolsó három nap, ami nagy mulatságok közepette, valójában télbúcsúztató is.

Ilyen télbúcsúztatásra került sor 2014. március 1-én a Vencesellői Plébánia és Egyházközségei életében is. A vidám estére a Rakovszky Sámuel Általános és Művészeti Iskolában került sor. A nagy számban megjelent bálozókat Ferenczi Richárd atya köszöntötte testvéri szeretettel. Elmondta, hogy a jótékonyági bál bevételét a vencesellői Plébániatemplom új hangosításának beszerzésére és kiépítésére fogják fordítani. Az estére minden jelenlévőnek kívánt sok örömet és vidámságot, jó szórakozást. Az este műsorokkal folytatódott. Fellépett a Gávavencesellői Ifjúsági Kör, akik a Kis Bözsike kabaréjelenetet adták elő, és a bál nyitótáncát. Továbbá az egyházközségek tagjaiból összeállt "iskolás osztály", kikkel egy tanítási órán vehettünk részt. A Kézfogás Nyugdíjas Egyesület vidám lakodalmast mutatott be és bűvész trükkjeivel, és lufihajtogatással szórakoztatott a Lufibohóc. A garantált jókedv megalapozása után finom vacsorát fogyaszthattunk el, valamint a bál folyamán tombolasorsolásra is sor került. Jó hangulatban, hajnalig tartott a jótékonyági bál.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

Szűz Mária negyven nappal Jézus születése után bemutatta a jeruzsálemi templomban a gyermekét. A jelenlévő idős Simeon Jézust a nemzetek megvilágosítására szolgáló világosságnak nevezte. Innen ered az egyik legrégebbi szentelmény a szentelt gyertya és a gyertyaszentelés szokása. Így a szentelt gyertya Jézus egyik legrégebbi jelképe. Amióta december 25-ére került Jézus születésének ünnepe, azóta február 2-án tartják meg a gyertyaszentelés ünnepét. A pápák közül Boldog II. János Pál pápa ünnepelte meg először 1997-ben.

Az ünnep egyben Szűz Mária megtisztulásának ünnepe is, mert a zsidó törvények szerint Mária bemutatta az előírásoknak megfelelően gyermekét a templomban és bemutatta a tisztulási áldozatot. A nyugati liturgia ezt emelte ki a X. századtól. Jézus bemutatásának ünnepe azért, mert ezen a napon szentelték Istennek Jézust. 1960-tól a nyugati liturgia ismét ezzel összhangban Jézus bemutatását emeli ki a két ünnep közül. Azt a teológiai mondanivalót, hogy Krisztus és Mária megszentelődése ez a nap, illetve mindazoké, akik életodaadásukban vállalkoznak Isten országának szeretetére, azaz Krisztus követésére. Ebben az értelemben az ünnep egy köszönetnyilvánítás Istennek a megszentelt hívások ajándékáért. Azonban Magyarországon megmaradt a régi neve, Gyertyaszentelő Boldogasszony.

Egyházközségeinkben 2014. február 2-án a Szentmise gyertyaszenteléssel vette kezdetét. Az új és megszentelt gyertyákkal történt meg a bevonulás, jelezve, hogy Krisztus avilág világossága eljött közénk. A Szentmisék végén Ferenczi Richárd atya Balázs áldásban részesítette a jelenlévőket.

Ezt a szertartást február 3-án, vagy az azt követő vasárnapon végzi az egyház Szent Balázs püspök és vértanú emlékére, ki Diocletianus és Licinius római császárok idején élt. A legenda szerint szerette az állatokat, azok barlangja köré csoportosultak és áldását várták, valamint védték, őrizték. Egy asszony malacát elvitte egy farkas, de a szent imádságára vissza is vitte. Az asszony hálából gyertyát és ételt vitt a már börtönben levő püspöknek, aki megígérte, hogy mindenkit megáld, aki hasonlóképpen hozzá folyamodik. Több gyógyítást vitt véghez. Egyszer 2 égő gyertyát kereszt alakban egy gyerek álla alá tartva mentett meg, aki a torkában akadt halszálla miatt fuldoklott. Ha valaki torkán szálla akadt meg, már a 6. században ezt kellett mondani: „*Balázs vértanú és Krisztus szolgája mondja: Vagy le, vagy föl!*” Nyugaton is elterjedt tisztelete, majd a 13. században általánossá vált. Akár ember, akár állat betegedett meg, gyertyát áldoztak Szent Balázs tiszteletére.

A Szentmiséken készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

SZENTMISE AZ ELHURCOLTAKÉRT

2014. január 26-án a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban tartottunk Szentmisét, a "málenkij robotra" elhurcolt élő- és elhunyt emberekért. A Szentmisében az elhunytak számára kértük a Mindenható Isten irgalmát, az élőknek pedig a megbocsátás és megnyugvás kegyelmét.

A málenkij robot (malenki robot) a második világháború utáni Szovjetunióbeli kényszermunka magyarországi elnevezése. A

kárpát-medencei szovjet fogolygyűjtő akció a megtorlás, az etnikai és politikai tisztogatás, valamint a kényszermunkásszerző akciók sorába illeszkedett. A szovjet Vörös Hadsereg által elfoglalt magyar területeken romeltakarításra való hivatkozással fegyveres szovjet katonák a nyílt utcáról gyűjtöttek, és vittek el magyar civil embereket. Elbeszélések alapján ezeknél a kényszerítő eseményeknél a szovjet katonák a civilek megnyugtatóként ismételték a „маленькая работа” (átírva malenkaja rabota, magyarul: kis munka) orosz kifejezést, amivel azt próbálták elérni, hogy a civilek megnyugodjanak, hogy munkájukra csupán rövid ideig lesz szükség. A 2002-ig föllelt dokumentumok és a túlélők tájékoztatása alapján 1862 helységből 101 686 férfit, 29 212 nőt, összesen 130 898 személyt hurcoltak el málenkij robotra. A „kis munka” valójában kemény fizikai munkát jelentett (romeltakarítás, építkezés, bányászat), melyre módszeresen válogattak össze férfiakat és nőket egyaránt, akik aztán akár öt évig is kényszermunkát végeztek valamelyik szovjet iparvidéken. Az elhurcoltakról az itthonmaradottak csak elvétve jutottak információhoz, legalább egyharmaduk odaveszett. A hazatérők az akkori magyar kormányoktól semmiféle segítséget sem kaptak, és évtizedekig hallgatásra voltak kényszerítve. A téma sokáig tabu volt, csak a kilencvenes évektől kapott nyilvánosságot, a részletek feltárása mind a mai napig tart.

A Szentmisén készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

HÁZSZENTELÉS

Vízkereszt ünnepével kezdődik el a házszenntelések időszaka. **Ferenczi Richárd atya kéri, hogy aki megszeretné áldatni az otthonát, az egyházközségi sekrestyésénél iratkozzon fel.** A házszenntelés jó alkalom arra, hogy a szenteltvízzel való meghintés által az Isten áldása legyen a család hajlékán, valamint lehetőség nyílik kötetlen beszélgetésre, ismerkedésre az egyházközségek Plébánosával.

VÍZSZENTELEÉS

A Katolikus Lexikon leírása alapján Urunk megjelenésének ünnepe január 6-án a karácsonyi ünnepkör záró- és a farsang kezdőnapja. A magyar vízkereszt név az e napon végzett vízszentelésből ered. Alexandriai Szent Kelemen szerint először a gnosztikus és eretnek Bazilidesz követői emlékeztek meg Jézus keresztségéről. A keresztények körében 312–325 között kezdett terjedni mint Krisztus születésének, keresztségének, a kánai menyegzőnek és a Háromkirályok (napkeleti bölcsek) látogatásának ünnepe. Később az ünnep elsődleges témája Keleten Urunk keresztsége (erre emlékeztet a vízszentelés); Nyugaton a Háromkirályok látogatása A II. Vatikáni Zsinat után január 6. a Háromkirályok látogatásának ünnepe vízszenteléssel; Jézus keresztségének ünnepe a következő vasárnap. A magyar népi kalendáriumban a víz, só, kréta és ház szentelésének, régebben a mozgó ünnepek meghirdetésének napja. Ilyenkor még egyszer meggyújtják a karácsonyfa gyertyáit, szétosztják a megmaradt édességet, a fát tűzre teszik, csak egy ágacskát tűznek belőle a szentkép mögé a gonosz ellen. Vízkereszt ünnepén a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban és a gávai Munkás Szent József templomban, az ünnepi Szentmise elején Ferenczi Richárd atya vizet, sót és krétát áldott meg, majd az új szentelt vízzel meghintette a jelenlévő híveket.

A Szentmiséken készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

A 2013-BAN ELHUNYTAKÉRT VÉGZETT SZENTMISE

A vencesellői és a gávai templomokban 2014. január 4-én szombaton azokért az elhunytakért volt a szentmise bemutatva, akik 2013-ban költöztek el az örök hazába. Minden elhunytért egy-egy mécses égett az oltár előtt. A szentmise imádsága kifejezte a hitünket, a mécses lángja pedig az örök életbe vetett hitünket.

Ferencz Richárd plébános

A Szentmiséken készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

HONLAP STATISZTIKA

Az esztendő fordulóján, sokan számot adnak az előző évről. Egyházközségi honlapunkkal már- már hagyományosan ezt tesszük most mi is. Weboldalunk adminisztrációs felületén, az ecclesia.hu fejlesztői egy statisztikai összegző programot építettek be, amely hasznos és érdekes információkat szolgáltat a honlap adminisztrátorának. Alább ezekből az információkból osztunk meg elemeket a teljesség igénye nélkül.

Honlapunk látogatottsági mutatói, hónaponkénti bontásban:

JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS		ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS	
Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő
196	27,3 %	82	58,2 %	105	28,0 %	162	54,3 %	201	24,1 %	128	36,3 %
JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER		OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER	
Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő	Oldal letöltés	Növekvő/ Csökkenő
157	22,7 %	559	256 %	611	9,3%	528	13,6 %	598	13,3 %	552	7,7 %

Piros és zöld színnel jelöltük, hogy az adott hónap látogatottsági adatai az előző hónaphoz képest százalékosan mennyivel növekedtek vagy csökkentek.

További adatok:

Weboldalunkat már külföldről is rendszeresen látogatják, az alábbi országokból: Oroszország, Egyesült Államok, Anglia, Kanada, Németország, Szlovákia, Ukrajna, Kuwait, Románia, Spanyolország, Lengyelország, Svédország, Szerbia, Ausztria, Svájc és Ausztrália.

Egyházközségi honlapunkat legtöbbször Windows vagy Linux operációs rendszerrel rendelkező számítógépekről érték el, de Android, iPhone, iPad, Macintosh és Symbian rendszerekről is. A számítógép mellett okostelefonokon és táblagépeken is megkeresték az oldalt.

Az ismert webböngészők közül a Mozilla Firefox használata volt a leggyakoribb, ezt követte a Google Chrome, az Internet Explorer, a Safari, az Opera és az Opera Mini.

Az esetek döntő többségében az ismert kereső programokat használták a látogatók oldalunk eléréséhez, de a www.gavavencsello.hu oldalról is történt átnavigálás. Azonban sok volt a direkt történő látogatás, amikor már a látogató ismeri a weboldal címét, vagy remélhetőleg kedvenként van elmentve. Bízunk benne, hogy a 2014-es esztendőben is hasonló vagy jobb látogatottsági adatoknak örülhetünk!

KEREK HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓK SZENTMISÉJE ÉS GYERMEKÁLDÁS

December 29-én Szent Család vasárnapján a kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok hálaadó szentmiséjét tartottuk a vencsellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban. Mindazon házaspárok meghívást kaptak erre a szentmisére, akik ebben a templomban fogadtak egymásnak örök hűséget. 5, 10....25...60 évvel ezelőtt. A legfiatalabb házaspár 15 éve kötött házasságot, a legidősebb 60 évvel ezelőtt. Együtt adtunk hálát velük a mindenható Istennek, Aki szeretetéből és jóságából elhalmozta őket. Hálát adtunk azért, amit kaptak, hálát azért, amit Isten megengedett, és hálát azért, amitől megőrizte őket. A szentmise keretében imádkoztak egymásért, s megújították egymás, és Isten előtt házassági ígéreteiket. Az egész egyházközség ünnepe volt ez az alkalom, hiszen a szentségi házasságban megélt hűség az egész közösség ereje. Örömteli volt látni, hogy sokan eljöttek hálát adni. A szentmise végén pedig a gyermekek megáldására került sor.

Ferenczi Richárd plébános

Az eseményeken készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

PÁSZTORJÁTÉK EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

Szenteste az éjféλι szeptmise előtt a hittanos gyermekek pásztorjátékot adtak elő a vencsellői plébániatemplomban, amelyben az énekkar énekelte a karácsonyi énekeket. Előtte 21.30 órától a gávai templomban tartották meg a pásztorjátékot.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

SZENT CSALÁD JÁRÁS

Immár harmadik alkalommal került megrendezésre karácsony előtt, a Gávai Egyházközségben a Szent Család járásra. Eme imaóra a "szentcsaládkilenced" elnevezésű ájtatossági formából származik. Az eredeti vallásos szokásban a szálláskereső Szent Család tiszteletére 9 család állt össze, hogy december 15-től karácsony estéig naponta felváltva a Szent Családnak, ill. a Szent Családot ábrázoló képnek szállást adjanak. A soros családban már készen volt a házioltár égő mécsessel vagy gyertyával, az esti harangszóra.

Amikor a szentkép az új családhoz érkezett, letérdelt a házinép, miközben megfelelő szövegezésű imádságokat mondtak. A képet a házioltárra helyezték, meggyújtották előtte a mécses, amely mindaddig ott égett, amíg a képet másik családhoz nem vitték. A szentkép előtt ájtatosságot is végeztek: a lorettói litániát, Szent József vagy Jézus Szíve litániáját, majd az egész családot a Szent Család oltalmába ajánlották. Közben természetesen énekeltek, megfelelő énekeket. A házbeliek napközben is fölkeresték a képet, egy- egy rövid fohász erejéig. A kilencnapos ájtatosság után a kép vagy a templomba, vagy valami jámbor lélekhez került, aki jövő adventig vigyázott rá. Egyházközségünkben ez a szép, népi hagyomány 2013. december 22-én egyetlen estére valósult meg. A készület már jóval előtte kezdetét vette, amikor is a lelkes és akaró hívek gyakorolták az énekeket. Szokássá vált, hogy egyházközségünkben élő házaspár az, aki beviszi a képet a templomba. Idén ezt a szolgálatot Türk Béla egyházközségi gondnok és Kedves Felesége látta el. A harangszó után a Szent Család kép, a rózsafüzért mondó fiatalok, azok szülei és a kísérők énekszóval vonultak az oltár elé, ahol Egyházközségünk plébánosa Ferenczi Richárd Atya fogadott. A kép ünnepélyes oltárra helyezését és további énekszót követően Plébános Atya imádságban köszöntötte a nálunk hajlékot találó Szent Családot. Ezután fiatalok által, közösen elvégeztük az örvendetes rózsafüzért, majd a Lorettói Litániát. Richárd Atya elköszönő imája után - az ájtatosságban résztvevők kíséretében - a templom előterében helyeztük el a Szent Család képét, mely a karácsonyi időszak végéig itt kapott helyet. E közös imádságon résztvevők újra felelevenítették egy régi, jámbor vallásos cselekményt, de ugyanakkor közösségben készíthették fel lelküket az Istengyermek méltó fogadására.

Az ájtatosságon készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)